

Hier in dit land van water en van wind
en wolken die tot aan de hemel reiken,
een pannenkoek van klei en zand en grind,
vol kleine mensen achter hoge dijken,
hier wordt als regel zuinig voortgeplant
en heet de favoriete hobby maaien,
de favoriete stand de middenstand,
wil heel wat onweer tóch nog overwaaien
en halen heel wat levens nooit de krant,
hier in dit land,
ons land.

Hier in dit land van water en van wind
en almaar nieuwe soorten autochtonen,
gezagsgetrouw en koninginsgezind
en ook weer blij om hier te mogen wonen,
mannen in alle kleuren zonverbrand
op ongebruikelijke zomerdagen
en vrouwen, die in religieus verband
soms rare hoedjes of een boerka dragen,
die zijn dan vaak wat zwaarder op de hand,
hier in dit land,
ons land.

Bevlogenheid is niet ons sterkste punt
en ook zijn hier geen bergen te bestijgen,
maar één ding wordt ons altijd weer gegund:
jenever om de hoogte van te krijgen
en daarna vanzelfsprekend pepermint...

Hier in dit land van water en van wind,
waar wij het doorgaans best getroffen hebben,
maar waar al gauw het jammeren begint,
zodra de overvloed dreigt weg te ebben.

Dus gaat het met de taal hier navenant:
begrippen die het helemaal gaan maken
zijn knettergek en zweep en harde hand,
terwijl weer andere in onbruik raken,
zoals beschaafd, humaan en tolerant...

Hier in dit land,
ons land.